

Vypraveno

dne 26. 8. 14 BT

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

MVCRP0115BMR

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 1. 9. 2014
podpis:

V Praze dne

22-08-2014

Č.j.: MV-78773-4/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0285r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

– Srbsko, i za svého nezletilého syna

Česká republika, státní občané Srbska, oba trvale byt.

(dále jen „žadatel“, „nezletilý syn žadatele“), rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18.4.2014, č.j.: VS-3011/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“) vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o**:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

Výše uvedený žadatel požádal i za svého nezletilého syna prostřednictvím Úřadu městské části Praha 2 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla Ministerstvu vnitra doručena dne 29.11.2013. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen ode dne 11.1.2000, nezletilému žadateli ode dne 15.12.2010. Oba žadatelé jsou státními občany Srbska.

Ze spisového materiálu mimo jiné vyplývá, že žadatel přicestoval do České republiky v roce 1992 a následně zde začal postupně podnikat v několika společnostech, ve kterých vykonává funkci jednatele a společníka. Ve společnosti _____, spol. s r.o., je zaměstnán jako vedoucí pracovník s měsíčním příjmem 71.858 Kč. Obchodní společnosti, ve kterých žadatel působí, se zabývají převážně prodejem šperků, klenotů a hodinek, také však výrobou zámků a kování a rovněž provozem kina.

Na adrese trvalého pobytu žije žadatel dále se svojí manželkou (matkou nezletilého žadatele), státní občankou Srbska, která je zaměstnána u společnosti jako obchodní zástupce.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství. Nesplňuje však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť, jak vyplývá z dokladů předložených k žádosti, neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele.

Nezletilý syn žadatele splňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Z důvodu věku neprokazuje splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) tohoto zákona. Nesplňuje však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť v době podání žádosti neměl na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let. Nesplněnou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra nezletilému žadateli prominout podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt a na jejím území se narodil.

K dosavadnímu požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1.1.2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Ministerstvo vnitra žadateli ani jeho nezletilému synovi splnění výše citovaných zákonných podmínek neprominulo, a proto jejich společnou žádost svým rozhodnutím ze dne 18.4.2014 zamítlo.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel i za svého nezletilého syna včasný rozklad, ve kterém poukazuje na odstup od posledního porušení povinností vůči zdravotní pojišťovně, když v průběhu správního řízení doložil, že má deset let veškeré platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) hrazeny řádně, včas a v předepsané výši. Podle názoru žadatele jeho pochybení a dlužná částka a doba, po kterou byla částka dlužena, nemohla žádným způsobem významně ovlivnit fungování zdravotního systému, proto se mu tvrzení Ministerstva vnitra jeví jako zcela nepoměrné. K rozkladu žadatel přiložil registrační údaje Všeobecné zdravotní pojišťovny za společnost E s r.o., a fotokopie potvrzení společnosti s r.o., (účetnictví) o celkové výši pojistného, které odvedly zdravotním pojišťovnám žadatelovy společnosti ... s.r.o., a s r.o.

Žadatel se domnívá, že v jeho případě jsou dány důvody dle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství pro prominutí podmínky stanovené v § 7 odst. 1

písm.e) zákona o státním občanství. Žadatel zmiňuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.3.2008, sp.zn.: 5 As 51/2007, podle něhož „... smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy, neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl.“. Dále je v rozkladu citován rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j.: 2 As 31/2005, ze dne 4.5.2006, podle něhož není možné k zákonným podmínkám pro udělení státního občanství „... připojovat podmínky další, v textu zákona neuvedené, jak by vyplývalo z absolutizace významu slovesa "lze". Takové volné rozšiřování podmínek udělení státního občanství úvahou správního orgánu nad rámec zákona by právě bylo libovůlí. Ani při výkladu ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb. proto není možno považovat výčet pěti podmínek za pouze demonstrativní, umožňující jejich rozšíření na základě volné úvahy žalovaného; naopak se jedná o výčet taxativní, rozšiřitelný jedině na základě jiného výslovného zákonného ustanovení, za jaké lze považovat např. zohlednění bezpečnostních zájmů státu, které je žalovanému uloženo v § 10 odst. 3 předmětného zákona. Opak, tedy volné rozšiřování tohoto výčtu podmínek úvahou správního orgánu, by byl v daném případě o to nevhodnější, že je žalovanému svěřeno správní uvážení již u posuzování splnění některých z podmínek zákonem stanovených, konkrétně v jeho § 7 odst. 1 písm. e) a v § 10 odst. 3. Pokud by bylo správní uvážení při posuzování těchto dvou hledisek dále kombinováno s volností při stanovení podmínek dalších, byl by tím žalovanému umožněn čirý rozhodovací voluntarismus, nesouladný s pojmem racionální a dobré správy. Má-li tak být nalezen výklad ustanovení § 7 odst. 1 předmětného zákona souladný zejména s ústavními omezeními kladenými obecně na veřejnou moc, je třeba konstatovat, že slovesem "lze" v úvodu tohoto ustanovení není rozhodujícím správnímu orgánu svěřena ničím neomezovaná volná úvaha o tom, zda udělí či neudělí státní občanství žadateli splňujícím všechny podmínky v tomto ustanovení obsažené, ale že je mu umožněno toliko zohlednit jiné podmínky výslovně stanovené zákonem, typicky zohlednit bezpečnostní zájem státu podle § 10 odst. 3 tohoto zákona.“ Žadatel poukazuje rovněž na Doporučení Rady ministrů Rady Evropy č. (80) 2, týkající se výkonu správního uvážení.

Žadatel v rozkladu dále nesouhlasí s tvrzením Ministerstva vnitra, že není dostatečně integrován do české společnosti, namítá, že z hlediska rodinného je důležité narození syna na území České republiky, který je zde vychováván a má udělen trvalý pobyt. Žadatel rovněž namítá, že byl zcela ignorován fakt, že má na území České republiky ve vlastnictví byt, na další byt mu byl poskytnut hypoteční úvěr, má nájemní smlouvu na dvě provozovny a sedm zaměstnanců. Žadatel rovněž poukazuje na jeho celkovou délku pobytu v České republice.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 2 prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel neplnil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), neboť v minulosti nehradil platby pojistného vždy včas a ve správné výši. Z uvedeného důvodu tak nesplnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1. písm. e) zákona o státním občanství.

Nezletilý syn žadatele splňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Z důvodu věku neprokazuje splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) tohoto zákona. Nesplňuje však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť neměl na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let.

K podanému rozkladu ministr vnitra konstatuje následující.

Ministerstvo vnitra v rámci správního řízení o žádosti shromáždilo v souladu se zákonem o státním občanství a správním řádem všechny podklady nezbytné k tomu, aby mohlo o žádosti rozhodnout. V rozkladu nebyly uvedeny žádné nové skutečnosti, které by nebyly známy před vydáním napadeného rozhodnutí.

Ministr vnitra proto neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by bylo možné žadateli prominout splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tedy plnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Jelikož se jedná o společnou žádost, neprominul ministr vnitra rovněž splnění podmínky nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky nezletilému synovi žadatele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství.

Ministr vnitra posoudil žádost i v rodinném kontextu s ohledem na nízký věk a citovou vazbu nezletilého žadatele na jeho rodiče, kteří jsou státními občany Srbska.

Ministr vnitra dále zdůrazňuje Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla

vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky; za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství.

Na základě výše uvedených skutečností ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

